

راه سرخ

نشریه فعالین سازمان اتحاد فدائیان کمونیست شماره ۳ فروردین ۱۳۹۱

خوارج نهران اولین جمهوریخواهان در تاریخ؟! (کمک به یتیمان کوفه عدالت علی یا وجدان درد علی!!!)

محسن رجب زاده

در دوران خلافت عمر اسلام توانست مرزها را پشت سر بگذارد و امپراطوری بزرگی برای حکومت جدید فراهم آید که با توجه به بزرگی آن از مواهب و تنوع بسیاری نیز برخوردار بود. پس از مرگ عمر و پس از نشست عثمان و علی بنا به وصیت عمر پس از خروج از خانه عثمان به عنوان خلیفه بعدی به مردم معرفی گردید و مردم در سقیفه جمع شده و با وی بیعت نمودند. اما عثمان با دو خلیفه قبلی تفاوت بسیاری داشت و از همان ابتدا شروع کرد و حکومت مناطق مختلف را به اقوام خود سپرد و با توجه به این مسئله اقوام وی منافع بیشتری را به خود اختصاص دادند. و این امر بسیاری از مردم مکه و مدینه را که در جنگها و پیروزی در آن نقش داشتند و اینک انتظار آن را داشتند که از منافع آن بهره‌مند گردند را ناراحت نمود و به همین دلیل در دو مرکز یاد شده دنیای اسلام مردم شروع به مخالفت نمودند (باید این را در نظر داشت که هر جا که اسلام پیروزی بدست آورد عمدتاً در بلادی بود که مردم آن از ظلم حکام خود به ستوه آمده بودند و در آرزوی عدل و عدالت بوده و با توجه به شعارهایی که اسلام می‌داد به آن پناه آورده بودند که خیلی زود متوجه شدند که در عمل حکام جدید تفاوتی با حکام قبل ندارند به همین دلیل ما از مقطع در تاریخ شاهد رشد جنبش‌های مقاومت در برابر حکام جدید در کشورهای فتح شده هستیم) خانواده ابوطالب نیز به همین دلیل و به این دلیل که فکر می‌کردند که اگر عثمان نباشد حکومت به راحتی در خانواده آنها خواهد بود جزو مخالفین بودند و درست به همین دلیل مردم را تحریک می‌نمودند البته علی در منظر عمومی عثمان را هم نقد می‌کرد و هم به عنوان مدافع از امیرالمومنین ظاهر می‌شد. علی می‌دانست که اگر این برخوردها باب شود روزی دامن وی را نیز خواهد گرفت. بالاخره عثمان در شورش مردم کشته شد و بعد از آن علی به خلافت نشست در این موقع بود که اشخاصی از صحابه و همچنین ائمه هدی کوچک محمد تحت این عنوان که یکی از محرکها علیه عثمان بوده و باعث مرگ وی شده با وی از در مخالفت برخاسته و جنگ جمل را به راه انداختند. عده‌ای از حکام مناطق مختلف که عثمان بر کار گماشته بود نیز از ترس اینکه موقعیت خود را از دست ندهند به مخالفین پیوستند و از میان

بقیه در صفحه ۲

ما کمونیستها دستهای خود را به سوی انانی که چون ما فکر می‌کنند دراز می‌کنیم و به گرمی دست آنها را می‌فشاریم و از آنان چشم‌پاری داریم بیایید تمام کسانی که به سوسیالیسم به منزله تنها راه رسیدن به عدالت اجتماعی و عدالت جنسی و..... باور داریم و باور داریم که به هیچکدام از آنها نخواهیم رسید مگر با سرنگونی این جمهوری جهل و جنایت و تنها راه سرنگونی این رژیم ددمنش و آدمخوار را از طریق مبارزه مسلحانه می‌دانیم گرد هم جمع شده دست در دست و بازو در بازو پیش برویم برای مبارزه نهایی علیه جور و فقر.

ما کمونیستها می‌گوییم که هر ملتی در این چهار چوب به اسم ایران زندگی می‌کند حق دارد که با زبان مادری خود بنویسد و بخواند. فرهنگ و ادب رسوم بومی منطقه محترم شمرده شود و حق تعیین سرنوشت حق مسلم تمام ملتهای موجود در چهارچوب کشور است.

ما می‌گوییم زنان که نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند در تمامی عرصه‌ها برابر با مردان بوده و ستم جنسی به هر صورت و شکل باید از جامعه رخت بر بندد.

ما می‌گوییم تمامی کودکان باید از امکانات تحصیلی و رفاه و ورزشی مجانی برخوردار باشند و دولت موظف است این ... ادامه دارد

نگاهی به صف آرای انقلاب و ضد انقلاب ، وظایف ما

بخش دوم

کیومرث منصوری

اپوزسیون جمهوری اسلامی طیف وسیعی را در بر می‌گیرد که به جرات میتوان گفت از این لحاظ این رژیم رکورد دار است.

طیف وسیعی از افراد و جریانات مختلف با ادعاها و شعارهای گوناگون که پرداختن به تک تک آنها از این رسانه مقدر نیست. این طیف گسترده بخشی وابسته به باندهای مختلف رژیم و صادراتی هستند ، عناصری که با حکم‌های زندان ۱۵ سال (علی افشاری) و ۱۰ سال به یکباره سر از خارج در آوردند و شروع به نظریه پردازی و یارگیری کردند ، عنصری (اکبر گنجی) که از تاسیس سپاه پاسداران و فرماندهی عملیات در کردستان به نفی امام زمان در خارج کشور رسید و یا نماینده مجلسی که با ۱۰ سال حکم زندان (فاطمه حقیقت جو) سر از آمریکا و سخنرانی در کنگره در آورد و یا

بقیه در صفحه ۳

ما کمونیست ها چه می‌گوییم و چه می‌خواهیم؟

ما کمونیست ها می‌گوییم که داشتن شغل یکی از بدیهی ترین حقوق شهروندی ما انسانهاست که با درآمد حاصل از این شغل بتوان نیازهای یک خانواده ۴ نفری را رفع نمود.

ما کمونیستها هیچگاه با رفرم و اصلاحات مخالف نبوده و نیستیم اما کدام رفرم و کدام اصلاحات؟ بدون شک با رفرم و اصلاحی که طی مبارزه و زیر هژمونی طبقه کارگر به طبقه سرمایه دار تحمیل گردد که این عقب نشینی خود بارقه امیدی خواهد بود در دل طبقه کارگر و وی را جری تر خواهد نمود برای مبارزه بیشتر و بخشی از حاصل مبارزات خود را خواهد دید.

ما کمونیستها با رفرم و اصلاحی که از طرف سرمایه داری و رفرمیستها مطرح می‌گردد هیچ موافق نیستیم و بارها و بارها طی تاریخ جهان و در اقصی نقاط مختلف نتیجه چنین رفرمهایی را به عین دیده ایم ما فراموش نکرده ایم که در ۱۹۱۸ رفرمیستها در المان چه بر سر جنبش طبقه کارگر آورد و طی همکاری با ارتش امپریالیستی فرانسه چگونه شورای محلات و شورای سربازان را از پا در آورد و بر طبقه کارگر مستولی گردید. یا فراموش نکرده ایم که همین رفرمیستها و اپورتونیستهای جنبش کارگری چگونه همپیمان با سرمایه داری مذهبی حاکم بر کشور در دهه شصت چگونه انقلاب توده‌ها را سرکوب و جنبش کارگری میهنمان را به چه درجه ای سرکوب نمود. ما کمونیستها می‌گوییم تنها با مبارزه مسلحانه می‌توان ماشین سرکوب سرمایه داری را در هم شکست و بی دلیل نیست که سرمایه داری حاکم و اپورتونیستها چرا انقدر از مبارزه مسلحانه و اندیشه آن آنفرد وحشت دارند که هر روزه طی مقالاتی سعی بر آن دارند که این شیوه از مبارزه را در تشریفات خود به طرق مختلف نقد نموده و توده‌ها را از این شیوه مبارزه بر حذر دارند. ما کمونیستها می‌گوئیم وقتی که جمهوری اسلامی حتی سندیکاهای کارگری را که در همه جا خود سرمایه داری برای کارگران بنا می‌گذارد و سعی می‌کند آنها را با این شکل زرد مشغول داشته و از مبارزات انقلابی بر حذر دارد را نیز بر نمی‌تاباند. دیدید که زبان اصائلو را بریده و تاکنون در زندان نگه داشته شده است. در شورش‌های سال ۸۸ دیدیم که با مبارزین چه کردند از شکنجه و داغ و درفش که دریغ نکردند علاوه بر آن زندانیان مورد تجاوز جنسی نیز قرار گرفتند. حال با این رژیم ددمنشی که با فرزندان این مرز بوم چنین می‌کند و هیچ زبانی را نمی‌فهمد الی زبانی که خودش سخن می‌گوید یعنی زبان زور چه باید کرد؟!!

کار ، مسکن ، آزادی

یازدهم اردیبهشت ماه روز تجلی قدرت طبقه کارگر را گرامی میداریم

مصاف کارگران با ظلم و ستم استثمار سرمایه داران یک سنیز و پیکار دائمی است که همواره با فراز و فرودهایی توأم بوده و همیشه سرمایه داران با ترفند های مختلف از وعده های دروغین تا بگیر و ببند و شکنجه و زندان کارگران مبارز توسط دولتهای خود، کوشیده اند تا از اتحاد و همبستگی کارگران در این پیکار جلوگیری کنند و بر این واقفند که اتحاد کارگران میتواند قدرتی را بوجود آورد که هیچ نیرویی را یارای ایستادن در برابر آن نیست. اول ماه مه روز تجلی این قدرت است روز بر آوردن فریاد بر علیه غارتگری و چپاول دسترنج کارگران توسط سرمایه دارن، بر علیه فقر و گرسنگی و بی عدالتی و تبعیض، بر علیه استبداد و خفقان و زندان و اعدام است. روز فرا خواندن تمامی کارگران و زحمتکشان و تهی دستان جامعه برای گرد آمدن به زیر یک پرچم برای ایستادن در برابر حاکمیت سرمایه داران است، حاکمیتی که تنهاره آورد آن برای کارگران تشدید فقر و استثمار و تحمیل غیر انسانی ترین شرایط زندگی بوده و کارگران حتی برای تحقق ابتدایی ترین حقوق انسانی خود برای کار و امنیت شغلی، دستمزد های متناسب با نرخ تورم، ساعات کار کمتر، بیمه بیکاری، تامین اجتماعی واقعی، مسکن مناسب، آینده تضمین شده و و نباید امید به حاکمیت سرمایه داران داشته باشند. حاکمیت سرمایه داران برای حفظ امنیت سرمایه داران است و اگر هم به پاره ای از این خواسته به طور نیم بند پاسخ دهد صرفا برای تضمین امنیت سود بری سرمایه داران است و بس. پیکار برای تحقق خواسته های صنفی گامی مهم برای متشکل و یک صدا شدن کارگران در واحد های صنفی و در سطح جامعه است ولیکن متوقف شدن در طرح خواسته های صنفی از رژیم سرمایه در حالیکه همیشه با سرکوب و بازداشت و زندان مواجه میشویم صرفا منجر به مشروعیت بخشیدن به این رژیم خواهد شد. چگونه میتوان از رژیمی که تقاضای کارگران برای بازگشت به کار را با گلوله باران هوایی و کشتار آنها پاسخ میدهد، از رژیمی که تلاش برای ایجاد سندیکای مستقل را جرم دانسته و رهبران آن را به بند کشیده و تحت وحشیانه ترین شکنجه ها قرار میدهد، از رژیمی که با تحمیل ارتجاعی ترن قوانین کار به کارگران دست کارفرما را برای هر اقدام غیر انسانی باز گذاشته، از رژیمی که اعتراضات کارگران برای عدم دریافت ماهها حقوق عقب افتاده در واحدهای صنفی مختلف را با خشونت و سرکوب و بازداشت پاسخ میدهد، از رژیمی که هیچ گونه صدای اعتراض و مخالفت با خود را بر نمی تابد و کمترین حقوق انسانی را برای کودکان، زنان، جوانان قائل نیست و ولی فقیه را حاکم بر جان و مال و زندگی آحاد جامعه میداند، از رژیمی که حمایت از رژیم های جانی و دد منش منطقه چون سوریه و عراق و باندهای تبهکار و جنایتکار اسلامی را سرلوحه اقدامات خود قرار داده انتظار داشت ابتدایی ترین

نیازهای یک زندگی انسانی را برای کارگران برآورده کند. لغو فروش نیروی کار، لغو قوانین استثمار گرانه سرمایه داری و در یک کلام برچیدن بساط سرمایه داری تنها شرط برقراری عدالت و برابری است.

مرگ بر رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد سوسیالیسم

کمیته های ایالتی تهران و کرج ۹۱/۱/۱۸

بقیه از صفحه اول

خوارج نهران اولین جمهوریخواهان...

انها معاویه دارای سپاهی قویتر بود که نامبرده نیز از همان ابتدا با علی بیعت نکرده و همواره بیان می کرد که علی باید به سوالاتی در مورد عثمان پاسخ گوید. علی پس از خاموش نمودن جنگ جمل به کوفه نقل مکان نمود و از انجا سپاهی را برای مقابله با معاویه فراهم نمود بسیاری از جوانان کوفه در این نبرد با سپاه علی همراه شدند.

طرف مقابل (معاویه) سپاهی اراسته و از دمشق به سوی کوفه حرکت نمود هر دو سپاه در بین راه در منطقه صفین در مقابل هم صف ارایبی نمود معاویه که حاکمی زیرک بود و شنید که در سپاه علی این سوال که چرا باید دو لشکر اسلامی رو بروی هم بایستند فرمان داد تا قران را بر سر نیزه زدند که این امر باعث شد دو سپاه حکمیت عمر عاص و ابوموسی را بپذیرند پس از این که عمرعاص ابو موسی را فریب داد در بین جوانان دو سپاه این سوال پید آمد که نباید فریب و مکر عمر عاص را پذیرفت پس به فکر افتاده که مسئله خلافت را حل نمایند این عده این مسئله را چنین پاسخی داده و قرار

گذاشتند که خلیفه را برای دو سال انتخاب و با وی بیعت نمایند چنانچه خلیفه برحسب انصاف و عدل حکومت نمود برای دوسال بعد نیز منتخب شده و با وی بیعت نمایند و اگر چنین نبود او را برکنار نموده و با دیگری بیعت نمایند وقتی این سخن به گوش علی و معاویه رسید هر دو براشفته و گفتند اگر این سخن ریشه بگیرد قابل جمع کردن نیست و از انجا که منافع هر دو به خطر می افتاد به مقابله با ان بر خواسته و انها را خوارج نامیدند (خارج شده ها از بیعت) علی و معاویه به سپاه خوارج تاختند و در کنار نهران در یک روز ۴۰۰۰ نفر را گردن زدند از این سپاه ۴ نفر توانست که فرار نماید. (که از این ۴ نفر با خود قرار گذاشتند که در ۱۹ رمضان پیش رو ۴ نفر علی و معاویه و عمر عاص و ابوموسی را به انتقام یاران گردن باخته خود به قتل برسانند که سه نفر از انها دستگیر و کشته شد و تنها ابن ملجم نفر چهارم موفق شد عملیات خود را به انتها برساند) وقتی علی از جنگ فارق شد و به کوفه برگشت خانواده های سربازها به بیرون کوفه برای استقبال از سپاه جمع شده بودند انها شایعاتی مبنی بر کشته شدن عزیزان خود بدست علی شنیده بودند اما تا کنون سابقه نداشت که تعدادی اینچنین زیاد به دست فرمانده سپاه خودی کشته شود برای همین آمده بودند تا مطمئن شوند که عزیزانشان از جنگ سالم بازگشته اند ان شب کوفه قرقایی بود اکثر خانه ها داغ دار بودند بعد از مدتی علی برای دلجویی از یتیمانی که پدر آنها بدست وی در نهران کشته شده بود به خانه انها مراجعه و برای انها شیر و دیگر مواد غذایی می برد ولی از انجایی که یتیمان وی را مسبب بی پدری و یتیم شدن خود می دانستند از وی چیزی قبول نمی کردند و به همین دلیل بود که علی از آن پس بصورت مخفی مواد غذایی را پشت درب خانه ها قرار می داد!!

عدم مطالعه دقیق مذهب و تاریخ اسلام باعث گردیده که نه تنها بوده ها بلکه حتی روشنفکران ما نیز نسبت به مذهب و نمادهای مذهبی توهم داشته باشند همین امر که علی به کودکان یتیم کوفه اهمیت می داد باعث گردیده بود که رفیق گلسرخ از وی به عنوان اولین سوسیالیست یلد کند حتی در دهه شصت بسیاری از روشنفکران مبارز ما که با رژیم ددمنش حاکم به مبارزه برخاسته بودند بعضی از اعمال سرکوبگران رژیم را در زندانها با ناباوری می نگریدند و با توهمی که نسبت به اندیشه انها (مذهب) داشتند نمی توانستند هضم نمایند که آنها به این گونه اعمال مبادرت نمایند. در صورتی که تاریخ جهان سراسر مملو از مبارزه و به همان اندازه نیز مملو از سرکوب نیروهای مبارز است که طی این سرکوبها همواره طبقه حاکم جنایت ها نموده است و این شیوه های سرکوب نباید موجب شگفتی گردد. در حالی که در دهه شصت بسیاری از مبارزین با ناباوری به شیوه ها و عملکرد زندانبانان می نگریدند و حداقل در اوایل ورود به زندان این توهم را با خود یدک می کشیدند و این چیزی نبود به جز عدم مطالعه و شناخت دقیق انها از مذهب و شناخت از تناقضات مذهب اسلام.

نگاهی به صف آرایی انقلاب ...

نمونه ها بسیار است ولیکن اپوزسیون رژیم در دو صف مشخص قرار میگیرند ، صف ضد انقلاب و صف انقلاب .

شناخت و تفکیک این دو صف کمک بزرگی به پیشبرد مبارزه علیه جمهوری اسلامی و برای آزادی و برابری و عدالت میکند. صف ضد انقلاب در بر گیرنده بخش وسیعی از مخالفین جمهوری اسلامی است که به لحاظ ماهیت تفاوتی با رژیم ندارند ، چه آنهایی که خواهان اصلاحاتی در رژیم هستند تا جریاناتی که در پی تغییر رژیم سیاسی موجودند ، از عناصر و جریانات اصلاح طلب داخل گرفته تا اصلاح طلبان مهاجر ، از جمهوری خواهان و اکثریتی توده ایها گرفته تا سلطنت طلبان مشروطه و سلطنت طلبان پارلمانی ، از خاتمی تا رضا پهلوی همه و همه خواهان حفظ مناسبات موجودند و به تنها چیزی که فکر نمیکنند فقر و بیکاری و بی عدالتی و فساد است که جان به لب مردم رسانده و صرفا میکوشند هر یک به روشی در آینده میهم و تاریک جمهوری اسلامی نظام سرمایه داری را از گزند مصون بدارند . طرحهایی چون اصلاح چند بند از قانون اساسی جمهوری اسلامی ، تغییر قانون اساسی ، اجرای همه پرسی با نظارت سازمان ملل ، تشکیل مجلس موسسان تشکیل کنگره در خارج ، سرنگونی حاکمیت با اعتراضات مدنی و انجام انتخابات ، طرحهایی است که صرفا تغییر در روینای سیاسی حاکم و سهیم شدن در قدرت سیاسی را دنبال میکند . هر کدام از این عناصر و جریانات خود در فساد و غارت گری ها و جنایات رژیم های پهلوی و اسلامی سهم به سزایی داشته اند و حال صحبت از دموکراسی و حقوق بشر و عدالت میکنند . اصلاح طلبان میکوشند با بزک کردن جمهوری اسلامی قدری چهره کریه و منفور آن را قابل تحمل کنند غافل از اینکه حافظه تاریخ و پرونده سیاه خود را نمی توانند پاک کنند .

جمهوری خواهان که اینک کنگره ای هم تشکیل داده اند بدنبال برداشتن نام اسلامی از کنار جمهور و قرار دادن نامی شیک تر و عامه پسند تر هستند تا همچنان با عوامفریبی و کشاندن مردم به پای صندوق های رای جمهوری خود را برپا کنند و روز از نو روزی از نو (تو کار کن من ببرم بی حرف و گفتگو) . سلطنت طلبان که در حسرت کافه ها و کاباره ها و قمار خانه های دوران شاه میسوزند همچنان با چشمی گریان در از دست دادن رحیمی ها و خسرو دادها و خیامی ها و هویدا ها و از همه مهمتر شاه فقید شان و در اوج وقاحت بدنبال احیای سلطنت البته این بار از نوع انگلیس و اسپانیا و هستند تا سهمشان از این نمد محفوظ بماند. نوع صحبت همه این حضرات از آزادی و دموکراسی و حقوق زنان و از نوع شعارها و هیاهویی است که احزاب در اروپا و آمریکا در فصل انتخابات به راه می اندازند و به مردم تنها وسیله ای برای کسب قدرت می نگرند و پس از به قدرت رسیدن آن میکنند که در انگلیس و فرانسه و یونان و اسپانیا و آمریکا و شیلی و روسیه رخ داد در صف مقابل نیروهای انقلابی و کمونیست قرار دارند که علیرغم

اختلاف نظرها در یک کلام اشتراک دارند همه بدنبال سرنگونی جمهوری اسلامی در قیام مسلحانه توده ای و برچیدن مناسبات سرمایه داری و برقراری حاکمیت کارگران و زحمتکشان توسط شوراهای هستند. برخلاف هیاهوی دستگاههای تبلیغاتی بورژوازی کمونیستها همواره تنها آلترناتیو بالفعل در برابر دول سرمایه داری هستند همانطور که در تجمعات و تظاهرات های گسترده در کشورهای اروپایی و آمریکا در مخالفت با نظام سرمایه داری مشهود بوده . ایران هم از این قاعده مستثنی نیست بعد از سرکوبهای گسترده دهه شصت و مهاجرت اجباری عده ای به خارج جمهوری اسلامی خوش خیالپنداشتن که دیگر دوران آرامش است بخصوص که سربازان گمنام جمهوری اسلامی در صفوف کمونیستها (اکثریتی ها و توده ایها) در ایجاد تشنت و جاسوسی سنگ تمام گذاشته بودند ، ولی خیلی زود دریافت که رویایی بیش نبوده و کمونیستها فقط آن افرادی نیستند که در خارج هستند بلکه در جای جای جامعه در بین توده ها حضور دارند ولیکن با معضل پراکندگی و تشنت روبرو بوده اند و عملا از تبدیل شدن به نیرویی بالقوه باز مانده اند. ★

جویای گل از سرزنش خار
نترسد
عاشق به رخ یار ز اغیار
نترسد
عیار دلاور که کند ترک سر
خویش
از خنجر خونریز و سر دار
نترسد

هرکه را کو دور ماند از اصل
خویش باز جوید روزگار
وصل خویش.

بی گمان در نقطه ای از تاریخ پیش روی در کشورمان شاهد ان خواهیم بود که اطلاع طلبان حکومتی با راستها در مقابل توده ها برای حفظ حکومت نیاز به این خواهند داشت که اختلاف ها را کنار گذاشته و متحد همچون دهه شصت عمل نموده و برای مقابله و سرکوب یکی شوند.

هفته گذشته شاهد ملاقات میر حسین موسوی و مجتبی خامنه ای بودیم که با سکوت خبری برگزار گردید. پس از کروی با خانواده دیداری داشت که این دیدار نیز برخلاف همیشه با سکوت همراه بود و دیگر شیخ برای حفظ و چگونگی حفظ اسلام و حکومتش پیامی نفرستاده بود!!

خزعلی نیز پس از خروج از زندان بی سر و صدا راهی خانه خود و بگفته ای بیمارستان گردید. چه شد؟ و چه مذاکراتی بین این دو جناح حکومت صورت گرفته معلوم نیست اما مطمئن بخشی از این مذاکرات اگر به مسائل خارجی مربوط باشد بخش دیگر آن مربوط به هراس حاکمیت از اوضاع داخلی و تشدید گرانی ها و بی کاری ها و واکنش توده ها در آینده ای نزدیک به ان خواهد بود.

توده ها باید طی این دو دهه هفتاد و هشتاد اموخته باشند که تئوری از دو جناح اسلاميون برای آنها گرم نخواهد شد. و تنها راه رهایی از این منجلاب متشکل شدن خود آنها و مبارزه دوشادوش طبقه کارگر برای رهایی نهایی خواهد بود.

پیش به سوی تشکیل کمیته های محلات، کارخانه ، دانشگاه و و هرجا که حضور دارید.

زنده باد سوسیالیسم

گرامی باد اول ماه می روز
همبستگی کارگران سراسر

جهان.
کارگران تنها راه پیروزی
در مقابل سرمایه داری اتحاد
و همبستگی ماست.
پیش به سوی اتحاد و
همبستگی سراسری
کارگران واحدهای مختلف
در ایران.

پتک است خون ما در دست کارگر

چنانچه خواهان آن هستید که نظرات خود و مقالات خود را با ما مشترک شوید آنها را به آدرس سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ارسال دارید و یا به آدرس کار آنلاین فرستاده و حتما قید نمایید برای نشر در راه سرخ کمک های مالی را نیز به همین آدرس ارسال نمایید.

kare-online.org

www.fedayi.org

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

IFCL